

Αρχική σελίδα>Νομοθεσία και νομολογία>Εθνική νομοθεσία

Η χώρα αυτή βρίσκεται σε διαδικασία αποχώρησης από την ΕΕ.

Η πρωτότυπη γλωσσική έκδοση [en](#) αυτής της σελίδας τροποποιήθηκε πρόσφατα. Η γλωσσική έκδοση που βλέπετε τώρα βρίσκεται στο στάδιο της μετάφρασης.

Swipe to change

αγγλικά

Εθνική νομοθεσία

Αγγλία και Ουαλία

Η παρούσα σελίδα σας παρέχει πληροφορίες σχετικά με τη νομοθεσία και τις νομικές βάσεις δεδομένων που σχετίζονται με την έννομη τάξη του Ηνωμένου Βασιλείου, με ειδική αναφορά στην επικράτεια της Αγγλίας και της Ουαλίας.

Δεν υπάρχει επίσημη μετάφραση στη γλώσσα που επιλέξατε.

Εδώ μπορείτε να βρείτε αυτόματη μετάφραση αυτού του περιεχομένου. Λάβετε υπόψη σας ότι η αυτόματη μετάφραση παρέχει μόνο το γενικό του νόημα. Ο ιδιοκτήτης της σελίδας αυτής δεν αποδέχεται καμία ευθύνη για την ποιότητα αυτής της μετάφρασης, που έγινε από μηχανή.

-----ελληνικά-----βουλγαρικάισπανικάτσεχικάδανικάγερμανικάέσθονικάγαλλικάκροατικάιταλικάλέττονικάλίθουανικά ουγγρικάμαλτέζικαολλανδικάπολωνικάπορτογαλικάρουμανικάσλοβακικάσλοβενικάφινλανδικάσουηδικά

Πηγές δικαίου

Οι κύριες πηγές δικαίου στο δικαιοδοτικό καθεστώς της Αγγλίας και της Ουαλίας στο Ηνωμένο Βασίλειο, είναι οι εξής:

η πρωτογενής νομοθεσία με τη μορφή **νόμων του Κοινοβουλίου του Ηνωμένου Βασιλείου, νόμων της Εθνοσυνέλευσης της Ουαλίας και μέτρων της Εθνοσυνέλευσης της Ουαλίας**

το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

η δευτερογενής (ή παράγωγη νομοθεσία) με τη μορφή **κανονιστικών πράξεων (statutory instruments)** που εκδίδονται από τον Μονάρχη, την κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, την κυβέρνηση της ουαλικής συνέλευσης ή άλλη αρχή. Άλλη παράγωγη νομοθεσία μπορεί να θεσπισθεί υπό μορφή **διοικητικών διαταγμάτων (administrative orders)**

το **common law (κοινοδίκαιο)**, όπως αναπτύσσεται μέσω των δικαστικών αποφάσεων

Είδη νομικών πράξεων – περιγραφή

Η πρωτογενής νομοθεσία, ή οι νόμοι του Κοινοβουλίου, παράγεται από το Κοινοβούλιο του Ηνωμένου Βασιλείου στο Λονδίνο και μπορεί να εφαρμόζεται στο σύνολο ή σε οποιοδήποτε τμήμα του Ηνωμένου Βασιλείου. Η Εθνοσυνέλευση της Ουαλίας μπορεί να ψηφίζει νόμους σε 20 τομείς όπου της εκχωρήθηκαν εξουσίες. Οι τομείς αυτοί περιλαμβάνονται στο παράρτημα 7 του νόμου για την κυβέρνηση της Ουαλίας του 2006 (Government of Wales Act 2006). Άλλα είδη πρωτογενούς νομοθεσίας μπορούν να θεσπιστούν από τον Μονάρχη βάσει των προνομίων που διαθέτει υπό διάφορες μορφές, όπως διατάγματα του Συμβουλίου του Στέμματος (Orders in Council), διακηρύξεις (Proclamations), βασιλικά διατάγματα (Royal Warrants), βασιλικές εντολές (Royal Instructions), κανονισμοί (Regulations) και επιστολές αναγνώρισης δικαιώματος (Letters Patent).

Η δευτερογενής νομοθεσία θεσπίζεται βάσει των εξουσιών που απονέμονται με τυπικό νόμο από τη Βασίλισσα στο πλαίσιο του Συμβουλίου του Στέμματος (Her Majesty in Council) ή υπουργό, υπουργείο, ουαλούς υπουργούς ή άλλο όργανο ή πρόσωπο. Η νομοθεσία αυτή ονομάζεται επίσης κατ' εξουσιοδότηση ή παράγωγη νομοθεσία, και ο νόμος που απονέμει την εξουσία αναφέρεται ως εξουσιοδοτικός ή αρχικός νόμος. Η παράγωγη νομοθεσία μπορεί να έχει διάφορες ονομασίες όπως διάταγμα του Συμβουλίου του Στέμματος (Order in Council), κανονισμός (Regulation) ή κανόνας (Rule), και όλες αυτές οι πράξεις μπορούν να αναφέρονται συλλήβδην ως κανονιστικές πράξεις (Statutory Instruments) ή ρυθμιστικοί κανόνες (Statutory Rules).

Τον Ιούλιο του 1999, ορισμένες νομοθετικές εξουσίες μεταβιβάστηκαν από το Κοινοβούλιο του Ηνωμένου Βασιλείου στην Εθνοσυνέλευση της Ουαλίας στο Κάρνιφ. Η Συνέλευση εξουσιοδοτήθηκε να θεσπίζει κανονιστικές πράξεις που αφορούν την Ουαλία, αλλά η πρωτογενής νομοθεσία σχετικά με τα ζητήματα που αφορούν την Ουαλία εξακολουθεί να θεσπίζεται από το Κοινοβούλιο του Ηνωμένου Βασιλείου. Μετά **τον νόμο για την κυβέρνηση της Ουαλίας του 2006**, η Συνέλευση εξουσιοδοτήθηκε να θεσπίζει μέτρα (πρωτογενή νομοθεσία) που αφορούν την Ουαλία για τα οποία το Κοινοβούλιο του Ηνωμένου Βασιλείου ενέκρινε διατάγματα νομοθετικής αρμοδιότητας τα οποία καλύπτουν τα ζητήματα που αναφέρονται στον νόμο. Ωστόσο, τα μέτρα πρέπει να υποβάλλονται για έγκριση στον Μονάρχη στο πλαίσιο του Συμβουλίου του Στέμματος (Sovereign in Council), προτού γίνουν νόμος. Η Συνέλευση έχει αρμοδιότητα σε θέματα που αφορούν την οικονομική ανάπτυξη, την εκπαίδευση, το περιβάλλον, την υγεία, τη στέγαση, τον τουρισμό και τις μεταφορές δεν έχει, όμως, αρμοδιότητα σε θέματα αστικού ή ποινικού δικαίου. Η ουαλική νομοθεσία η οποία παράγεται από τη Συνέλευση και τους ουαλούς υπουργούς (την κυβέρνηση της ουαλικής συνέλευσης) καταρτίζεται τόσο στα αγγλικά όσο και στα ουαλικά.

Η εξουσία σύναψης **διεθνών Συνθηκών** εξ ονόματος του Ηνωμένου Βασιλείου ανήκει στο Στέμμα – δηλαδή στον Μονάρχη βάσει του βασιλικού προνομίου, ο οποίος ενεργεί βάσει των συμβουλών της κυβέρνησης του Ηνωμένου Βασιλείου. Επί του παρόντος, το Κοινοβούλιο του Ηνωμένου Βασιλείου δεν διαθέτει κανένα τυπικό ρόλο στη σύναψη Συνθηκών, αλλά εάν μια συνθήκη απαιτεί μεταβολή της νομοθεσίας του Ηνωμένου Βασιλείου ή χορήγηση δημόσιων πόρων, το Κοινοβούλιο ψηφίζει επ' αυτής κατά τον συνήθη τρόπο. Για την εφαρμογή όλων των Συνθηκών της ΕΕ στο Ηνωμένο Βασίλειο απαιτείται η θέσπιση νομοθεσίας και, ως εκ τούτου, οι Συνθήκες αυτές υπόκεινται σε κοινοβουλευτικό έλεγχο. Όταν αρχίσει να ισχύει ο νόμος για τη συνταγματική μεταρρύθμιση και τη διακυβέρνηση του 2010 (Constitutional Reform and Governance Act 2010) μια συνθήκη θα μπορεί να επικυρωθεί μόνο εάν α) ένας Υπουργός του Στέμματος έχει καταθέσει σε πρώτο στάδιο στο Κοινοβούλιο αντίγραφο της Συνθήκης, β) η Συνθήκη έχει δημοσιευθεί και γ) έχει παρέλθει προθεσμία 21 ημερών συνεδρίασης χωρίς κανένα από τα σώματα του Κοινοβουλίου να έχει αποφανθεί ότι η Συνθήκη δεν θα πρέπει να επικυρωθεί.

Ιεράρχηση κανόνων δικαίου

Εάν υπάρχουν συγκρούσεις μεταξύ των διαφορετικών πηγών δικαίου, ο βασικός φορέας για την επίλυσή τους είναι τα δικαστήρια. Οι διαφορές που αφορούν την ερμηνεία της νομοθεσίας μπορούν επίσης να επιλυθούν από τα δικαστήρια. Ωστόσο, δεδομένου ότι δεν υπάρχει «γραπτό σύνταγμα» στο Ηνωμένο Βασίλειο, δεν είναι δυνατή η αμφισβήτηση ενός νόμου του Κοινοβουλίου στα δικαστήρια ως «αντισυνταγματικού». Σύμφωνα με τη **συνταγματική θεωρία της «κοινοβουλευτικής κυριαρχίας»**, το Κοινοβούλιο του Ηνωμένου Βασιλείου είναι η ανώτατη νομοθετική αρχή – υπό την έννοια ότι μπορεί να θεσπίσει και να καταργήσει οποιονδήποτε νόμο και ότι κανένα άλλο όργανο δεν δικαιούται να καταργήσει ή να αμφισβητήσει το κύρος ενός νόμου του Κοινοβουλίου.

Ωστόσο, η θεωρία της κοινοβουλευτικής κυριαρχίας περιορίζεται από τη συμμετοχή του Ηνωμένου Βασιλείου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δυνάμει του νόμου για τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες του 1972, το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποτελεί μέρος του δικαίου της Αγγλίας και της Ουαλίας (και της Σκωτίας και της Βόρειας Ιρλανδίας). Η εσωτερική νομοθεσία πρέπει να ερμηνεύεται έτσι ώστε να είναι σύμφωνη κατά το δυνατόν με το δίκαιο της ΕΕ.

Ο νόμος για τα ανθρώπινα δικαιώματα του 1998, ο οποίος ενσωμάτωσε την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στο δίκαιο του Ηνωμένου Βασιλείου, παρέχει στα δικαστήρια άλλη μια εξουσία αμφισβήτησης των νόμων του Κοινοβουλίου. Στο μέτρο του δυνατού, η εσωτερική νομοθεσία πρέπει να ερμηνεύεται έτσι ώστε να είναι συμβατή με τα δικαιώματα που προβλέπονται στη Σύμβαση.

Οι **αποφάσεις των δικαστηρίων**, και ιδίως των δευτεροβάθμιων, διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη του δικαίου. Όχι μόνον παρέχουν αυθεντική ερμηνεία της νομοθεσίας, αλλά αποτελούν επίσης τη βάση του common law, το οποίο προκύπτει από τις αποφάσεις των δικαστηρίων σε προηγούμενες υποθέσεις (τη λεγόμενη νομολογία).

Όσον αφορά το ποια δικαστήρια δεσμεύονται από τις αποφάσεις άλλων δικαστηρίων, η γενική αρχή είναι ότι ένα δικαστήριο δεσμεύεται από προηγούμενες αποφάσεις ανώτερου δικαστηρίου.

Σε σχέση με θέματα του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το **Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης** είναι η ανώτερη αρχή. Οι Law Lords που ήταν μέλη της Βουλής των Λόρδων (House of Lords) αποτελούσαν το Ανώτατο Δικαστήριο του Ηνωμένου Βασιλείου, αλλά αντικαταστάθηκαν από το νέο Ανώτατο Δικαστήριο (Supreme Court), το οποίο άρχισε να λειτουργεί την 1η Οκτωβρίου 2009. Οι υφιστάμενοι Law Lords έγιναν οι πρώτοι δικαστές του Ανώτατου Δικαστηρίου (Justices of the Supreme Court) και ο Senior Law Lord έγινε ο Πρόεδρος του.

Θεσμικό πλαίσιο

Όργανα αρμόδια για τη θέσπιση νομικών κανόνων και τη διαδικασία λήψης αποφάσεων

Η πρωτογενής νομοθεσία θεσπίζεται από το **Κοινοβούλιο του Ηνωμένου Βασιλείου** στο Λονδίνο. Για να γίνει νόμος του Κοινοβουλίου μια **πρόταση νομοθεσίας** (γνωστή ως νομοσχέδιο, bill), πρέπει να εγκριθεί από τα δύο σώματα του Κοινοβουλίου: τη Βουλή των Κοινοτήτων (House of Commons) και τη Βουλή των Λόρδων (House of Lords). Και τα δύο σώματα ακολουθούν τα παρακάτω στάδια:

πρώτη ανάγνωση (επίσημη παρουσίαση του νομοσχεδίου, χωρίς συζήτηση)

δεύτερη ανάγνωση (γενική συζήτηση)

στάδιο επιτροπής (λεπτομερής εξέταση, συζήτηση και τροπολογίες. Στη Βουλή των Κοινοτήτων, το στάδιο αυτό διεξάγεται συνήθως σε επιτροπή νομοσχεδίων δημοσίου συμφέροντος)

στάδιο έκθεσης (ευκαιρία για περαιτέρω τροπολογίες)

τρίτη ανάγνωση (τελευταία ευκαιρία συζήτησης τροπολογίες μπορούν να κατατεθούν στη Βουλή των Λόρδων).

Αφού εγκριθεί και από τα δύο σώματα, το νομοσχέδιο επιστρέφει στο πρώτο σώμα (από το οποίο ξεκίνησε), προκειμένου να εξετασθούν οι τροπολογίες του δεύτερου σώματος.

Αμφότερα τα σώματα πρέπει να συμφωνήσουν στο τελικό κείμενο και μπορούν να αναπαρπέμψουν το νομοσχέδιο πολλές φορές μεταξύ τους έως ότου επιτευχθεί συμφωνία για τη διατύπωσή του. Τότε πλέον, το νομοσχέδιο μπορεί να υποβληθεί για βασιλική κύρωση (Royal Assent).

Πρωτογενής νομοθεσία θεσπίζεται επίσης από την **Εθνοσυνέλευση της Ουαλίας**. Για να γίνει νόμος της Συνέλευσης ένα νομοσχέδιο, πρέπει πρώτα να εξεταστεί και να ψηφιστεί από τη Συνέλευση και κατόπιν να λάβει τη βασιλική κύρωση. Ένας νόμος της Συνέλευσης αποτελεί τυπικό νόμο που εφαρμόζεται σε όλες τις περιοχές της Ουαλίας, όπου ισχύει.

Σε γενικές γραμμές, στη Συνέλευση εφαρμόζεται μια διαδικασία τεσσάρων σταδίων για την εξέταση κυβερνητικού νομοσχεδίου, η οποία έχει ως εξής:

Στάδιο 1 – εξέταση των γενικών αρχών του νομοσχεδίου ή μέτρου από επιτροπή (ή επιτροπές), και συμφωνία επί των γενικών αυτών αρχών από τη Συνέλευση.

Στάδιο 2 – λεπτομερής εξέταση από επιτροπή του νομοσχεδίου ή μέτρου και τυχόν τροπολογιών που κατατέθηκαν από τα Μέλη της Συνέλευσης.

Στάδιο 3 – λεπτομερής εξέταση από τη Συνέλευση του νομοσχεδίου ή μέτρου και τυχόν τροπολογιών που κατατέθηκαν από τα Μέλη της Συνέλευσης. Ο Προεδρεύων αποφασίζει ποιες τροπολογίες θα εξεταστούν από τη Συνέλευση.

Στάδιο 4 – ψηφοφορία στη Συνέλευση για την έγκριση του τελικού κειμένου του νομοσχεδίου ή μέτρου.

Αφού το νομοσχέδιο περάσει από όλα τα κοινοβουλευτικά στάδια στο Κοινοβούλιο του Ηνωμένου Βασιλείου ή στη Συνέλευση της Ουαλίας, διαβιβάζεται στον Μονάρχη για **βασιλική κύρωση** (Royal Assent), μετά την οποία γίνεται **νόμος** (Act). Τα μέτρα της Εθνοσυνέλευσης της Ουαλίας πρέπει να υποβληθούν για έγκριση στη Βασίλισσα στο πλαίσιο του Συμβουλίου του Στέμματος (Queen in Council).

Η πρωτογενής νομοθεσία μπορεί γενικά να τροποποιηθεί ή να καταργηθεί μόνον με νέα πρωτογενή νομοθεσία. Υπάρχουν, ωστόσο, εξαιρέσεις βάσει των οποίων ορισμένες τροποποιήσεις και καταργήσεις μπορούν να πραγματοποιηθούν μέσω κανονιστικής πράξης. Αυτό συμβαίνει σε περίπτωση συμμόρφωσης με υποχρεώσεις που επιβάλλει η ΕΕ ή μεταρρυθμιστικής νομοθεσίας η οποία περιορίζει ή καταργεί κανονιστικές υποχρεώσεις. Ωστόσο, τα διατάγματα αυτά πρέπει να εγκριθούν με θετικό ψήφισμα από τα δύο σώματα του Κοινοβουλίου προτού θεσπισθούν.

Η πρωτογενής νομοθεσία τίθεται σε ισχύ σύμφωνα με τις **διατάξεις περί έναρξης ισχύος** που περιλαμβάνονται στον νόμο ή το μέτρο. Ο νόμος ή το μέτρο μπορεί να ορίζει συγκεκριμένη ημερομηνία έναρξης ισχύος. Αυτή μπορεί να είναι αμέσως μετά τη βασιλική κύρωση, μια συγκεκριμένη ημερομηνία (συνήθως δύο μήνες τουλάχιστον μετά τη βασιλική κύρωση) ή ημερομηνία που θα προσδιορισθεί από υπουργό ή υπηρεσία μέσω διατάγματος έναρξης ισχύος (κανονιστική πράξη). Είναι δυνατόν να προσδιορισθούν διαφορετικές ημερομηνίες για διαφορετικές διατάξεις ενός νόμου.

Η ημερομηνία έναρξης ισχύος οποιουδήποτε παράγωγου νομοθετήματος προσδιορίζεται συνήθως στην ίδια την πράξη. Κατ' εξαίρεση, η ημερομηνία έναρξης ισχύος μπορεί να ορισθεί με δημοσίευση ανακοίνωσης στην επίσημη εφημερίδα (London Gazette).

Νομικές βάσεις δεδομένων

Ο δικτυακός τόπος Legislation.gov.uk, που τελεί υπό τη διαχείριση των εθνικών αρχείων, αποτελεί την επίσημη πύλη της νομοθεσίας του Ηνωμένου Βασιλείου.

Ο δικτυακός τόπος Legislation.gov.uk παρέχει πρόσβαση στη νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου και καλύπτει όλα τα δικαιοδοτικά καθεστώτα (Αγγλία, Σκωτία, Ουαλία και Βόρεια Ιρλανδία). Ο τόπος αυτός περιλαμβάνει όλη τη γενική νομοθεσία από το 1988 έως σήμερα, το μεγαλύτερο μέρος της πριν από το 1988 πρωτογενούς νομοθεσίας τόσο στην αρχική όσο και στην αναθεωρημένη της έκδοση και μεγάλη επιλογή δευτερογενούς νομοθεσίας από το 1948 και μετά, εφόσον η νομοθεσία αυτή εξακολουθεί ακόμη να ισχύει.

Τελευταία επικαιροποίηση: 05/06/2017

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Τα κράτη μέλη που είναι αρμόδια για τη διαχείριση ιστοσελίδων με εθνικό περιεχόμενο προβαίνουν αυτή τη στιγμή στην επικαιροποίηση μέρους του περιεχομένου αυτού του ιστοτόπου για να το προσαρμόσουν στην αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εάν στο περιεχόμενο του ιστοτόπου δεν λαμβάνεται ακόμη υπόψη η αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου, πρόκειται για ακούσιο σφάλμα και θα γίνουν οι κατάλληλες διορθώσεις.